

pochybnosti o tom, zda-li obžalovaný vůbec předsevzal v částech na stranách 2 a 3 průkazky pravdě neodpovídající změny, a to po tom, když byly tyto části úřady tam uvedenými potvrzeny a takto jim byla vlastnost veřejných listin propůjčena. Vždyť nelze vyloučiti, že se ona změna, kterou obžalovaný předsevzal podle svého doznání, vztahovala k zápisům na straně 4 a 5 průkazky. Právě v této příčině nelze pouštět se zřetele další důležité výsledky trestního řízení: Podle oznámení vyslovuje se podezření, že se obžalovaný přihlásil, použiv k tomu odcizeneho razítka firmy C., k pojištění na jeden den od 10. do 11. srpna 1926 za účelem, by od pojišťovny obdržel potvrzení na legitimaci na dráhu; tato okolnost mohla by poukazovati k tomu, že obžalovaný pouze tímto lstivým jednáním vylákal vystavení průkazky (§ 461 tr. zák.), na niž práva neměl, že však nepadělal dodatečně veřejným úřadem potvrzený pravý obsah průkazky. V témže směru nese se i obsah přípisu ředitelství státních drah, a udává posléze vrchní oficial státních drah Miroslav Š. v B., že byla obžalovanému vystavena průkazka dne 15. srpna 1926 (tedy patrně asi nová, jak by bylo lze usuzovati i ze záznamníku), a že svědek upozoroval, že v rubrice pro potvrzení zaměstnavatele, které nutno každý měsíc opakovati, bylo dvouřádkové razítko firmy C. a stejně na straně 5 a 6 razítko, kde byl potvrzen nepřetržitý provoz a, že práce začíná v pondělí ráno brzo. Jak z výpovědi svědka vysvítá, byly mu tedy podezřelými zřejmě toliko zápisy objevující se na straně 4-6 — tedy zápisy pod pojem veřejné listiny nespadaající. Veškeré tyto okolnosti vzbuzují závažné pochybnosti o správnosti skutkového podkladu, na němž se zakládá rozhodnutí soudu první stolice v příčině zločinu podle §§ 197 a 199 d) tr. zák. Nejvyšší soud jako soud zrušovací používá práva § 362 tr. ř. zrušil proto výrok, jímž byl obžalovaný uznán vinným tímto zločinem, v důsledcích toho i výroky s tímto souvisící a odkázal věc do první stolice, by ji v tomto rozsahu znovu projednala a rozhodla.

Čís. 3097.

Krevní otcovství není náležitostí skutkové podstaty přestupku § 501 tr. zák.; přestupek podle prvního odstavce § 501 tr. zák. se promlčuje v šesti měsících, podle druhého odstavce § 501 tr. zák. v jednom roce.

(Rozh. ze dne 23. února 1928, Zm I 593/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v České Lípě ze dne 13. července 1927, pokud jím byli obžalovaní sprostěni z obžaloby pro zločin podle § 131 tr. zák., zrušil napadený rozsudek ve výroku, sprostující oba obžalované z obžaloby pro zločin podle § 131 tr. zák. a ohledně obžalovaného Josefa Štěpána R-a i ve výroku o trestu a ve výrocích s tím souvisejících jako zmatečný, věc vrátil soudu první stolice, by ji v rozsahu zrušení znova projednal a rozsoudil, přihlížeje při výměře trestu u Josefa Štěpána R-a k nezrušeným

odsuzujícím výrokům pro zločin zprznění podle § 128 tr. zák. a zločin svedení ke smilstvu podle § 132/III. tr. zák.

D ů v o d y:

Zmateční stížnosti státního zastupitelství, napadající rozsudek s hlediska čís. 9 a) § 281 tr. ř. ve výroku, sprostujícím obžalované z obžaloby pro zločin podle § 131 tr. zák., nelze upřítí oprávnění. Nalézací soud zjišťuje, že Anna R-ová ml. není vlastní dcerou obžalovaného Josefa Štěpána R-a a že proto mezi nimi není příbuzenského poměru v § 131 tr. zák. předpokládaného. Odpovídá proto zákonu rozsudkový výrok, pokud jím byli obžalovaní sprostěni z obžaloby pro zločin podle § 131 tr. zák. Nehoví však zákonu, pokud jím byli sprostěni z obžaloby vůbec. Zjistilť nalézací soud, že Anna R-ová ml., s níž obžalovaný souložil, je dcerou jeho manželky Anny R-ové st. Tím zjistil současně páchání smilstva mezi dítětem a manželem jeho matky, tudíž skutkové předpoklady přestupku podle § 501 tr. zák. Podotýká-li obžalovaný R. v odvodu na zmateční stížnost státního zastupitelství, že zákonný pojem otcovství není totožným s pojmem krevního otcovství a že není proto dána skutková podstata přestupku § 501 tr. zák., přehlíží, že krevní otcovství není náležitostí skutkové podstaty řečeného přestupku, že by za tohoto předpokladu šlo naopak o zločin podle § 131 tr. zák. Než přes to nelze nejvyššímu soudu ve věci ihned rozhodnouti, ježto v rozsudku schází potřebné zjištění pro rozřešení otázky, zda nenastalo u obou obžalovaných neb alespoň u jednoho z nich ohledně přestupku podle § 501 tr. zák. promlčení. Obžalovací spis zní ohledně Josefa Štěpána R-a na zločin zprznění a svedení ke smilstvu podle §§ 128 a 132 tr. zák., spáchané před 16. lednem 1925, a na oba obžalované pro zločin zprznění krve podle § 131 tr. zák., spáchaný po 1. lednu 1925. Rozsudek zjišťuje, že obžalovaní spolu po 16. lednu 1925 vícekrát souložili, zjišťuje tedy sice počátek souloží, ne však dobu, do níž soulože trvaly. Pro zjištění této konečné doby schází ve spisech veškerý podklad až na údaj obžalované Anny R-ové, která uvádí, že soulože trvaly do listopadu 1926. Trestní oznámení došlo na státní zastupitelství 7. května 1927; u Anny R-ové byla by uplynula v případě, že by bylo zjištěno, že soulože přestaly dnem 31. října 1926, doba promlčení, ježto od té doby do doby, kdy byla na ni vydána obsílka, pokud se týče byla vyslýchána jako obviněná, prošlo šest měsíců, což jest podle § 532 tr. zák. promlčecí doba při přestupku podle prvního odstavce § 501 tr. zák., který při ní přichází v úvahu. Totéž by platilo i ohledně Josefa Štěpána R-a, zatčeného dne 5. května 1927, předpokládajíc, že nebyl svůdcem ve smyslu druhého odstavce § 501 tr. zák., v kterémžto směru rovněž schází v rozsudku zjištění — neboť pak by přicházela v úvahu nikoliv promlčecí doba šesti měsíců, nýbrž jednoho roku a promlčení by nenastalo. V případě šestiměsíčního promlčení musel by soud prvé stolice zkoumati též, zda jsou tu u obou obžalovaných podmínky § 531 tr. zák. druhý odstavec, zejména zda se nedopustil Josef Štěpán R. přestupku krádeže (spis okresního soudu v České Lípě T 960/26) a přestupku urážky na cti (spis okresního soudu v Děčíně T VI 160/26) v čase ustanoveném k promlčení (§ 531 druhý odstavec, písm. c) tr. zák.).